1. במד' ו'

י וביום השמיני יבא שתי תרים או שני בני יונה אל־
יא הכהן אל־פתח אהל מועד: ועשה הכהן אחד לחטאת ואחד
לעלה וכפר עליו מאשר חטא על־הנפש וקדש את־ראשו
ביום ההוא:

2. במד' ו'

כא זאת תורת הנזיר אשר ידר קרבנו ליהוה על־נזרו מלבד
אשר־תשיג ידו כפי נדרו אשר ידר כן יעשה על תורת
נזרו:
כב כג וידבר יהוה אל־משה לאמר: דבר אל־אהרן ואל־בניו לאמר כה
כד תברכו את־בני ישראל אמור להם: יברכך יהוה
כה כו וישמרך: יאר יהוה ׀ פניו אליך ויחנך: ישא
כו יהוה ׀ פניו אליך וישם לך שלום: ושמו את־שמי
ז א על־בני ישראל ואני אברכם: ויהי ביום כלות משה
להקים את־המשכן וימשח אתו ויקדש אתו ואת־כל־כליו
יב ואת־המזבח ואת־כל־כליו וימשחם ויקדש אתם:

3. מדרש ספרי נשא

כתוב אחד אומר ישא ה' פניו אליך וכתוב א' אומר אשר לא ישא פנים כיצד יתקיימו שני מקראות הללו ישא ה' פניו בעולם הזה. אשר לא ישא פנים לעולם הבא. ר"א ישא ה' פניו. יעביר כעסו מכך: וישם לך שלום. בכניסתך שלום וביציאתך שלום עם כל אדם. רבי חנינא סגן הכהנים אומר. וישם לך שלום בביתך. ר' נתן אומר זה שלום מלכות בית דוד שנאמר (ישעיה ט') למרבה המשרה ולשלום אין קץ. ר"א זה שלום תורה שנאמר (תהלים כ"ט) ה' עז לעמו יתן ה' יברך את עמו בשלום. גדול השלום ששינה מעשה שרה שנאמר (בראשית י"ח) ואני זקנתי. גדול השלום ששינה קדוש מפני שלום. גדול השלום ששינה מלאך מפני שלום. גדול השלום ששם שנכתב בקדושה נמחה על המים (מפני שלום) בשביל להטיל שלום בין איש לאשתו

4. [illegible] נשא

כתוב אחד אומר (ש"ב כ"ד) ויקן דוד את הגורן בכסף שקלים חמשים וכתוב אחד אומר (ד"ה א' כ"א) ויתן דוד לארנן במקום שקלי זהב משקל שש מאות כיצד יתקיימו שני מקראות הללו. מקום הגורן בשש מאות ומקום המזבח בחמשים. ר' אומר משום אבא יוסי בן דוסתאי כתוב אחד אומר ויקן דוד את הגורן וכתוב אחד אומר ויתן דוד לארנן במקום שקלי זהב משקל שש מאות. כיצד יתקיימו שני כתובים הללו הן שנים עשר שבטים היו ולקח מכל אחד ונטל חמשים שקל מכל שבט ושבט נמצא שש מאות שקלים מכל השבטים.

5. במד' ז'

יב ויהי המקריב ביום
יג הראשון את־קרבנו נחשון בן־עמינדב למטה יהודה: וקרבנו
קערת־כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף
שבעים שקל בשקל הקדש שניהם ׀ מלאים סלת בלולה
יד טו בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד
טז בן־בקר איל אחד כבש־אחד בן־שנתו לעלה: שעיר־עזים
יז אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה
עתודים חמשה כבשים בני־שנה חמשה זה קרבן נחשון
בן־עמינדב:

6. ברכות נה

וידבר אשר לפני ה' פתח במזבח וסיים בשלחן רבי יוחנן וריש לקיש דאמרי תרוייהו בזמן שבית המקדש קיים מזבח מכפר על אדם עכשיו שלחנו של אדם מכפר עליו:

[illegible]

. שולחנו מכפר עליו · בהכנסת אורחין :

7. תנחומא נשא

אמרה כנסת ישראל לפני הקב"ה, רבונו של עלם, לכהנים אתה אומר שיברכו אותנו, אין אנו צריכים אלא לברכתך, ולהיותנו מתברכים מפיך, שנאמר (דברים כו, טו) 'השקיפה ממעון קדשך וגו' וברך את עמך את ישראל', אמר להם הקב"ה אף על פי שאמרתי לכהנים שיהיו מברכין אתכם, אני עומד עמהם ומברך אתכם... וכן הוא אומר (שיר השירים ב, ט) הנה זה עומד אחר כתלנו משגיח מן החלנות מציץ מן החרכים - משגיח מן החלנות, מבין כתפותיהם של כהנים. מציץ מן החרכים, מבין אצבעותיהם של כהנים.

8. רמב"ם דעות ב'

. ואפילו מלה אחת של פיתוי ושל גניבת דעת אסור, אלא שפת אמת ורוח נכון ולב טהור מכל עמל והוות: ז לא יהא אדם בעל שחוק [ג] ומהתלות ולא עצב ואונן אלא שמח. כך אמרו חכמים שחוק וקלות ראש מרגילין את האדם לערוה. וצוו שלא יהא אדם פרוץ בצחוק ולא עצב ומתאבל אלא מקבל את כל האדם בסבר פנים יפות. וכן לא יהיה בעל נפש רחבה נבהל להון ולא עצב ובטל ממלאכה. אלא בעל עין טובה ממעט בעסק ועוסק בתורה. ואותו המעט שהוא חלקו ישמח בו. ולא בעל קטטה ולא בעל קנאה ולא בעל תאוה ולא רודף אחר הכבוד. כך אמרו חכמים הקנאה והתאוה והכבוד מוציאין את האדם מן העולם. כללו של דבר ילך במדה הבינונית שבכל דעה ודעה עד שיהיו כל דעותיו מכוונות באמצעות. והוא ששלמה אמר פלס מעגל רגליך וכל דרכיך יכונו:

רמב"ם דעות ג'

א שמא יאמר אדם הואיל והקנאה והתאוה והכבוד וכיוצא בהם דרך רעה הן ומוציאין את האדם מן העולם. אפרוש מהן ביותר ואתרחק לצד האחרון. עד שלא יאכל בשר ולא ישתה יין ולא ישא אשה ולא ישב בדירה נאה ולא ילבש מלבוש נאה אלא השק והצמר הקשה וכיוצא בהן כגון כהני העובדי כוכבים. גם זה דרך רעה היא ואסור לילך בה. המהלך בדרך זו נקרא חוטא. שהרי הוא אומר בנזיר וכפר עליו מאשר חטא על הנפש. אמרו חכמים ומה אם נזיר שלא פירש אלא מן היין צריך כפרה המונע עצמו מכל דבר ודבר על אחת כמה וכמה. לפיכך צוו חכמים שלא ימנע אדם עצמו אלא מדברים שמנעתו התורה בלבד.

9. [illegible]

פרי צדיק

מלינו (ברכות כ:) והלך כח תשא פנים לישראל וכו' והם מדקדקין על עצמם עד כזית וכו' ולמה תפסו רק דקדוק במזונות הוא מדה במדה כיון שהם מסתפקין במזונות מועטים בעבור זה הקב"ה מצפיע להם מזונות וברכה עד בלי די. ומסיים וישם לך שלום שלום הוא מדתו של יוסף הצדיק כידוע. וכתיב ויוסף הוא המשביר וגו' שנתן לחם לפי הטף לכלל ישראל

א. שופט' י"ג ב'

ויהי איש אחד מצרעה ממשפחת הדני
ושמו מנוח ואשתו עקרה ולא ילדה: וירא מלאך־יהוה אל־
האשה ויאמר אליה הנה־נא את־עקרה ולא ילדת והרית
וילדת בן: ועתה השמרי נא ואל־תשתי יין ושכר ואל־
תאכלי כל־טמא:

שופט' י"ג ג'

כי הנך הרה וילדת בן ומורה לא־יעלה
על־ראשו כי־נזיר אלהים יהיה הנער מן־הבטן והוא יחל
להושיע את־ישראל מיד פלשתים: ותבא האשה ותאמר
לאישה לאמר איש האלהים בא אלי ומראהו כמראה מלאך
האלהים נורא מאד ולא שאלתיהו אי־מזה הוא ואת־שמו
לא־הגיד לי: ויאמר לי הנך הרה וילדת בן ועתה אל־תשתי
יין ושכר ואל־תאכלי כל־טמאה כי־נזיר אלהים יהיה הנער
מן־הבטן עד־יום מותו:
ויעתר מנוח אל־יהוה ויאמר בי אדוני איש האלהים אשר
שלחת יבוא־נא עוד אלינו ויורנו מה־נעשה לנער היולד:
וישמע האלהים בקול מנוח ויבא מלאך האלהים עוד אל־
האשה והיא יושבת בשדה ומנוח אישה אין עמה: ותמהר
האשה ותרץ ותגד לאישה ותאמר אליו הנה נראה אלי
האיש אשר־בא ביום אלי: ויקם וילך מנוח אחרי אשתו

שופטים י"ג י"ד

כא . ולא־יסף עוד מלאך יהוה
להראה אל־מנוח ואל־אשתו אז ידע מנוח כי־מלאך יהוה
כב הוא: ויאמר מנוח אל־אשתו מות נמות כי אלהים ראינו:
כג ותאמר לו אשתו לו חפץ יהוה להמיתנו לא־לקח מידנו
עלה ומנחה ולא הראנו את־כל־אלה וכעת לא השמיענו
כד כזאת: ותלד האשה בן ותקרא את־שמו שמשון ויגדל הנער
כה ויברכהו יהוה: ותחל רוח יהוה לפעמו במחנה־דן בין צרעה
א ובין אשתאול: יד וירד שמשון תמנתה וירא
ב אשה בתמנתה מבנות פלשתים: ויעל ויגד לאביו ולאמו
ויאמר אשה ראיתי בתמנתה מבנות פלשתים ועתה קחו־
ג אותה לי לאשה: ויאמר לו אביו ואמו האין בבנות אחיך
ובכל־עמי אשה כי־אתה הולך לקחת אשה מפלשתים
הערלים ויאמר שמשון אל־אביו אותה קח־לי כי־היא ישרה
ד בעיני: ואביו ואמו לא ידעו כי מיהוה היא כי־תאנה הוא־
מבקש מפלשתים ובעת ההיא פלשתים משלים בישראל: